

Yitro Aleph

[Exodus]

(18)8: Moshe told his father-in-law all that the LORD had done to Pharaoh and to the Egyptians for Yisrael's sake, all the hardships that had come on them on the way, and how the LORD delivered them.

9: Yitro rejoiced for all the goodness which the LORD had done to Yisrael, in that He had delivered them out of the hand of the Egyptians.

10: Yitro said, "Blessed be the LORD, who has delivered you out of the hand of the Egyptians, and out of the hand of Pharaoh; who has delivered the people from under the hand of the Egyptians.

11: Now I know that the LORD is greater than all gods, because of the thing in which they dealt arrogantly against them.

12: Yitro, Moshe's father-in-law, took a burnt-offering and sacrifices for God. Aharon came with all of the elders of Yisrael, to eat bread with Moshe's father-in-law before God.

13: It happened on the next day, that Moshe sat to judge the people, and the people stood around Moshe from the morning to the evening.

14: When Moshe's father-in-law saw all that he did to the people, he said, "What is this thing that you do to the people? Why do you sit alone, and all the people stand around you from morning to evening?"

15: Moshe said to his father-in-law, "Because the people come to me to inquire of God.

16: When they have a matter, they come to me, and I judge between a man and his neighbor, and I make them know the statutes of God, and His teachings.

17: Moshe's father-in-law said to him, "The thing that you do is not good.

18: You will surely wear away, both you, and this people that is with you; for the thing is too heavy for you. You are not able to perform it alone.

19: Listen now to my voice. I will give you counsel, and God be with you. You represent the people before God, and bring the causes to God.

וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל-אֲשֶׁר

עָשָׂה יְהוָה לְפָרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל אֵת

כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מָצְאתֶם בְּדַרְךְ וַיִּצְלָם יְהוָה: 9 וַיִּיחַדֵּךְ

יִתְרוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם: 10 וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה

אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פָּרְעֹה אֲשֶׁר

הִצִּיל אֶת-הָעָם מִתַּחַת יַד-מִצְרַיִם: 11 עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי-

גָּדוֹל יְהוָה מִכָּל-הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם:

וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לְאֱלֹהִים וַיָּבֵא

אֶהָרֹן וְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל-לֶחֶם עִם-חֹתֵן מֹשֶׁה

לִפְנֵי הָאֱלֹהִים: 12 וַיְהִי מִמָּחָרֶת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לְשַׁפֵּט אֶת-

הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל-מֹשֶׁה מִן-הַבֹּקֶר עַד-הָעֶרֶב:

וַיִּרְאֵהוּ 13 חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל-אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה לָעָם

וַיֹּאמֶר מָה-הַדְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מִדּוּעַ

אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדְּךָ וְכָל-הָעָם נֹצֵב עָלֶיךָ מִן-בֹּקֶר עַד-

עֶרֶב: 14 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ כִּי-יָבֵא אֵלַי הָעָם לְדַרְשׁ

אֱלֹהִים: 15 כִּי-יְהִי לָהֶם דְּבַר בָּא אֵלַי וְשִׁפְטֹתַי בֵּין

אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת-חֻקֵי הָאֱלֹהִים וְאֶת-

תּוֹרֹתָיו: 16 וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא-טוֹב הַדְּבַר

אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה: 17 נָבֵל תְּבַל גַּם-אַתָּה גַם-הָעָם הַזֶּה

אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי-כָבֵד מְמֹךְ הַדְּבַר לֹא-תוּכַל עֲשֹׂהוּ

לְבַדְּךָ: 18 עַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִי אֵינְעִצְךָ וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ

יְהִי אַתָּה לָעָם מוֹל הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאת אֶתָּה אֶת-

20:You shall teach them the statutes and the teachings, and shall show them the way in which they must walk, and the work that they must do.

21:Moreover you shall provide out of all the people able men, such as fear God: men of truth, hating unjust gain; and place such over them, to be rulers of thousands, rulers of hundreds, rulers of fifties, and rulers of tens.

22:Let them judge the people at all times. It shall be that every great matter they shall bring to you, but every small matter they shall judge themselves. So shall it be easier for you, and they shall share the load with you.

23:If you will do this thing, and God commands you so, then you will be able to endure, and all of these people also will go to their place in peace.

24:So Moshe listened to the voice of his father-in-law, and did all that he had said.

25:Moshe chose able men out of all Yisrael, and made them heads over the people, rulers of thousands, rulers of hundreds, rulers of fifties, and rulers of tens.

26:They judged the people at all times. They brought the hard causes to Moshe, but every small matter they judged themselves.

27:Moshe let his father-in-law depart, and he went his way into his own land.

וְהִזְהַרְתָּה אֹתָהֶם אֶת־הַחֻקִּים
וְאֶת־הַתּוֹרָה וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת־
הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן: 21 וְאֵתָה תַּחֲזוּה מִכָּל־הָעָם אַנְשֵׁי־
חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אִמְת שֹׁנְאֵי בְצַע וְשֹׁמְתֵי
עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת: 22 וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת וְהָיָה כָּל־
הַדְּבָר הַגָּדוֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל־הַדְּבָר הַקָּטָן יִשְׁפְּטוּ־
הֵם וְהִקְלֵ מַעְלֶיךָ וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ: 23 אִם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה
תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיִכְלַת עֲמֹד וְגַם כָּל־הָעָם הַזֶּה
עַל־מְקוֹמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם: 24 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֲתָנּוֹ
וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר: 25 וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי־חֵיל מִכָּל־
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עַל־הָעָם שָׂרֵי אֲלָפִים
שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת: 26 וְשִׁפְטוּ
אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת אֶת־הַדְּבָר הַקָּשֶׁה יָבִיאוּן אֶל־
מֹשֶׁה וְכָל־הַדְּבָר הַקָּטָן יִשְׁפְּטוּ הֵם: 27 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
אֶת־חֲתָנּוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל־אֶרְצוֹ:

Yitro Aleph

[Exodus]

(18)8: Moshe told his father-in-law all that the LORD had done to Pharaoh and to the Egyptians for Yisrael's sake, all the hardships that had come on them on the way, and how the LORD delivered them.

9: Yitro rejoiced for all the goodness which the LORD had done to Yisrael, in that He had delivered them out of the hand of the Egyptians.

10: Yitro said, "Blessed be the LORD, who has delivered you out of the hand of the Egyptians, and out of the hand of Pharaoh; who has delivered the people from under the hand of the Egyptians.

11: Now I know that the LORD is greater than all gods, because of the thing in which they dealt arrogantly against them.

12: Yitro, Moshe's father-in-law, took a burnt-offering and sacrifices for God. Aharon came with all of the elders of Yisrael, to eat bread with Moshe's father-in-law before God.

13: It happened on the next day, that Moshe sat to judge the people, and the people stood around Moshe from the morning to the evening.

14: When Moshe's father-in-law saw all that he did to the people, he said, "What is this thing that you do to the people? Why do you sit alone, and all the people stand around you from morning to evening?"

15: Moshe said to his father-in-law, "Because the people come to me to inquire of God.

16: When they have a matter, they come to me, and I judge between a man and his neighbor, and I make them know the statutes of God, and His teachings.

17: Moshe's father-in-law said to him, "The thing that you do is not good.

18: You will surely wear away, both you, and this people that is with you; for the thing is too heavy for you. You are not able to perform it alone.

19: Listen now to my voice. I will give you counsel, and God be with you. You represent the people before God, and bring the causes to God.

וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל-אֲשֶׁר

עָשָׂה יְהוָה לְפָרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל אֵת

כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצָּאתֶם בְּדַרְךְ וַיִּצְלָם יְהוָה: 9 וַיִּיחַדֵּךְ

יְתָרוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם: 10 וַיֹּאמֶר יְתָרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה

אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פָּרְעֹה אֲשֶׁר

הִצִּיל אֶת-הָעָם מִתַּחַת יַד-מִצְרַיִם: 11 עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי-

גָּדוֹל יְהוָה מִכָּל-הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם:

12 וַיִּקַּח יְתָרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לְאֱלֹהִים וַיָּבֵא

אֶהָרֹן וְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל-לֶחֶם עִם-חֹתֵן מֹשֶׁה

לְפָנֵי הָאֱלֹהִים: 13 וַיְהִי מִמָּחָרֶת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לְשַׁפֵּט אֶת-

הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל-מֹשֶׁה מִן-הַבֹּקֶר עַד-הָעֶרֶב:

14 וַיִּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל-אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה לָעָם

וַיֹּאמֶר מָה-הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מִדּוּעַ

אַתָּה יוֹשֵׁב לְבִדּוֹךְ וְכָל-הָעָם נֹצֵב עָלֶיךָ מִן-בֹּקֶר עַד-

עֶרֶב: 15 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ כִּי-יָבֵא אֵלַי הָעָם לְדַרְשׁ

אֱלֹהִים: 16 כִּי-יְהִי לָהֶם דְּבַר בָּא אֵלַי וְשַׁפֵּטֹתִי בֵין

אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת-חֻקֵי הָאֱלֹהִים וְאֶת-

תּוֹרֹתָיו: 17 וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא-טוֹב הַדְּבָר

אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה: 18 נָבֵל תִּבְלַל גַּם-אַתָּה גַּם-הָעָם הַזֶּה

אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי-כָבֵד מְיָדְךָ הַדְּבָר לֹא-תוּכַל עֲשֹׂהוּ

לְבִדּוֹךְ: 19 עַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִי אֵינְעִצְךָ וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ

וְהָיָה אִתָּה לְעָם מוֹל הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאת אֶתְךָ אֶת-

20: You shall teach them the statutes and the teachings, and shall show them the way in which they must walk, and the work that they must do.

21: Moreover you shall provide out of all the people able men, such as fear God: men of truth, hating unjust gain; and place such over them, to be rulers of thousands, rulers of hundreds, rulers of fifties, and rulers of tens.

22: Let them judge the people at all times. It shall be that every great matter they shall bring to you, but every small matter they shall judge themselves. So shall it be easier for you, and they shall share the load with you.

23: If you will do this thing, and God commands you so, then you will be able to endure, and all of these people also will go to their place in peace.

24: So Moshe listened to the voice of his father-in-law, and did all that he had said.

25: Moshe chose able men out of all Yisrael, and made them heads over the people, rulers of thousands, rulers of hundreds, rulers of fifties, and rulers of tens.

26: They judged the people at all times. They brought the hard causes to Moshe, but every small matter they judged themselves.

27: Moshe let his father-in-law depart, and he went his way into his own land.

הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים: ²⁰וְהוֹדַרְתָּה אֹתָהֶם אֶת־הַחֻקִּים
וְאֶת־הַתּוֹרָה וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת־
הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן: ²¹וְאֵתָה תַחֲזוּה מִכָּל־הָעָם אַנְשֵׁי־
חַיִל יִרְאִי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע וְשֹׂמְתֵי
עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת: ²²וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת וְהָיָה כָּל־
הַדָּבָר הַגָּדוֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפָּטוּ־
הֵם וְהִקְלִי מִעֲלֶיךָ וְנִשְׂאוּ אֶתְךָ: ²³אִם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיִכְלַת עֲמֹד וְגַם כָּל־הָעָם הַזֶּה
עַל־מְקוֹמוֹ יָבֹא בְּשָׁלוֹם: ²⁴וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֲתָנוּ
וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר: ²⁵וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי־חַיִל מִכָּל־
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רֹאשִׁים עַל־הָעָם שָׂרֵי אֲלָפִים
שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת: ²⁶וְשִׁפְטוּ
אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת אֶת־הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יָבִיאוּן אֶל־
מֹשֶׁה וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפּוּטוּ הֵם: ²⁷וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
אֶת־חֲתָנוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל־אֶרְצוֹ:

וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֹתְנֹו אֵת כָּל־אֲשֶׁר
 עָשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל אֵת
 כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצַּאתֶם בְּדַרְךְ וַיְצַלֵּם יְהוָה׃ וַיַּיְחַדֵּ
 יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר הֶצִּילֹו מִיַּד מִצְרַיִם׃ וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה
 אֲשֶׁר הֶצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר
 הֶצִּיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרַיִם׃ עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־
 גָדוֹל יְהוָה מְכַל־הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם׃

וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׂה עֲלָה וּזְבָחִים לָאֱלֹהִים וַיֵּבֵא
 אֶהָרֶן וְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל־לֶחֶם עִם־חֹתֵן מֹשֶׂה
 לְפָנֵי הָאֱלֹהִים׃ וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׂה לְשֹׁפֵט אֶת־
 הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל־מֹשֶׂה מִן־הַבֹּקֶר עַד־הָעֶרֶב׃
 וַיִּרְאֵהוּ חֹתֵן מֹשֶׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה לָעָם
 וַיֹּאמֶר מָה־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מִדּוּעַ
 אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדְּךָ וְכָל־הָעָם נֹצֵב עָלֶיךָ מִן־בֹּקֶר עַד־

עָרַב׃ ¹⁵ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחַתְּנוֹ כִּי־יבֹא אֵלַי הָעָם לְדַרְשׁ
אֱלֹהִים׃ דְּבַר ¹⁶ כִּי־יְהִי לָהֶם דְּבַר בָּא אֵלַי וְשִׁפְטֵתִי בֵּין
אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֲקֵי הָאֱלֹהִים וְאֶת־
תּוֹרֹתָיו׃ ¹⁷ וַיֹּאמֶר חֲתָן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא־טוֹב הַדְּבַר
אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃ ¹⁸ נָבֵל תְּבַל גַּם־אַתָּה גַּם־הָעָם הַזֶּה
אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כָבֵד מִמֶּךָ הַדְּבַר לֹא־תוּכַל עֲשׂוֹהוּ
לְבַדְּךָ׃ הַמִּצְוָה ¹⁹ עֲתָה שְׁמַע בְּקוֹלִי אִיעֲצֹךָ וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ
יְהִי אַתָּה לָעָם מוֹל הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאתָ אֶתָּה אֶת־
הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים׃ ²⁰ וְהִזְהַרְתָּ אֹתָהֶם אֶת־הַחֲקִים
וְאֶת־הַתּוֹרָה וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת־
הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן׃ הַמִּצְוָה ²¹ וְאַתָּה תַּחֲזֶה מִכָּל־הָעָם אֲנָשִׁי־
חַיִל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנָשִׁי אֲמֵת שְׁנָאִי בְּצַע וְשִׁמְתָּ
עֲלֵהֶם שָׂרִי אֲלָפִים שָׂרִי מֵאוֹת שָׂרִי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרִי עֶשְׂרֹת׃ ²² וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת וְהָיָה כָּל־
הַדְּבַר הַגָּדֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל־הַדְּבַר הַקָּטָן יִשְׁפְּטוּ־
הֵם וְהִקְלִי מֵעֲלֶיךָ וְנִשְׂאוּ אֹתָךְ׃ ²³ אִם אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה

תַּעֲשֶׂה וְצִוְךָ אֱלֹהִים וַיִּכְלַת עֲמִד וְגַם כָּל־הָעַם הַזֶּה
עַל־מְקוֹמוֹ יבֹא בְשָׁלוֹם: **וַיִּשְׁמַע** ^{1:24} מֹשֶׁה לְקוֹל חֲתָנוּ
וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר: ^{1:25} וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי־חַיִל מִכָּל־
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רֵאשִׁים עַל־הָעַם שָׂרֵי אֱלֹפִים
שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת: ^{1:26} וַשְּׁפֹטוּ
אֶת־הָעַם בְּכָל־עֵת אֶת־הַדְּבָר הַקֵּשׂה יִבְיֹאוּן אֶל־
מֹשֶׁה וְכָל־הַדְּבָר הַקֵּטָן יִשְׁפֹּטוּ הֵם: ^{1:27} וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
אֶת־חֲתָנוּ וַיִּלְךְ לוֹ אֶל־אֲרָצוֹ:

ויספר משה לחתנו את כל אשר
עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את
כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה ויחזק
יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל
אשר הצילו מיד מצרים ויאמר יתרו ברוך יהוה
אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר
הציל את העם מתחת יד מצרים עתה ידעתי כי
גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם
ויקח יתרו חתן משה עולה וחבזים לאלהים ויבא
אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה
לפני האלהים ויהי ממוזרת וישב משה לשפוט את
העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב
וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם
ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע
אתה יושב לבדך וכל העם גצב עליך מן בקר עד

עָרַב וַיֹּאמֶר מִשָּׁה לְחֻזְתָּנוּ כִּי יבֹא אֵלַי הָעָם לְדַרְשׁ
אֱלֹהִים כִּי יִהְיֶה לָהֶם דְּבַר בֹּא אֵלַי וּשְׁפֹטֵתִי בֵּין
אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת זִקְיֵי הָאֱלֹהִים וְאֶת
תּוֹרַתִּיו וַיֹּאמֶר חֻזַּן מִשָּׁה אֵלָיו לֹא טוֹב הַדְּבַר
אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה גְּבֹל תִּבְּלֵ גַם אַתָּה גַם הָעָם הַזֶּה
אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי כַבֵּד מִמֶּךָ הַדְּבַר לֹא תוֹכֵל עֲשֹׂהוּ
לְבֹדֶךָ עֲתָה שִׁמְעֵ בְקֻלִּי אִיעֲצֹךָ וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ
הִיא אַתָּה לָעָם מוֹלֵ הָאֱלֹהִים וְהַבֵּאת אַתָּה אֶת
הַדְּבָרִים אֶל הָאֱלֹהִים וְהִזְהַרְתָּ אֶתְהֶם אֶת הַזִּזְקִים
וְאֶת הַתּוֹרָה וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָהּ וְאֶת
הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן וְאֶתָּה תִּחְזָה מִכֹּל הָעָם אֲנֹשִׁי
חִיל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנֹשִׁי אִמַּת שִׁנְאִי בִצֵּעַ וּשְׂמַת
עֲלֵהֶם שְׂרִי אֲלֻפִּים שְׂרִי מֵאוֹת שְׂרִי חֲמֵשִׁים
וּשְׂרִי עֲשֵׂרֶת וּשְׁפֹטוּ אֶת הָעָם בְּכֹל עֵת וְהִיא כֹל
הַדְּבַר הַגָּדֹל יִבִּיאוּ אֵלֶיךָ וְכֹל הַדְּבַר הַקָּטָן יִשְׁפֹטוּ
הֵם וְהַקָּל מֵעֲלֶיךָ וְגִשְׂאוּ אֶתְךָ אִם אַתָּה הַדְּבַר הַזֶּה

תַּעֲשֶׂה וּצֹרֶךְ אֱלֹהִים וַיִּכְלַת עֲמַד וְגַם כָּל הָעָם הַזֶּה
עַל מִקְמוֹ יָבֵא בְשָׁלוֹם וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֲזַתָּו
וַיַּעַשׂ כָּל אֲשֶׁר אָמַר וַיִּבְחַזר מֹשֶׁה אֲנָשֵׁי חַיִּל מִכָּל
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רִאשִׁים עַל הָעָם שְׂרֵי אֲלָפִים
שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וּשְׂרֵי עֶשְׂרֵת וַשְׁפֹּטוּ
אֶת הָעָם בְּכָל עֵת אֵת הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יְבִיאֹן אֵל
מֹשֶׁה וְכָל הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפֹּטוּ הֵם וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
אֶת חֲזַתָּו וַיִּכֶךְ כָּל אֵל אֶרֶצוֹ